

Opettajana bioanalytiikan koulutusohjelmassa

TEKSTI: HEIDI KALVE

TtM-opiskelija, päätoiminen tuntiopettaja,
Turun ammattikorkeakoulu Terveysala, heidi.kalve@turkuamk.fi

KUVA: RAINI TUOMINEN

Valmistuin bioanalyttikoksi Turun ammattikorkeakoulusta vuonna 2006, jonka jälkeen aloitin työn ohella kliinisen laboratoriotieteen opinnot Oulun avoimessa yliopistossa. Vuonna 2008 pääsin sisään Oulun yliopistoon ja jatkoin kliinisen laboratoriotieteen opintoja sivuaineenani hoitotieteen didaktiikka. Aloitin Turun ammattikorkeakoulussa päätoimisen tuntiopettajan työt vuoden 2010 alussa. Tällä hetkellä teen työn ohella pro gradu tutkielmaani ja suoritan TtM-tutkintoani loppuun Oulun yliopistossa.

Ensimmäinen työvuoteni opettajan tehtävissä on ollut haastava ja vaatinut paljon työtä, mutta toisaalta erittäin mielenkiintoinen ja täynnä oppimiskokemuksia. Ensimmäisinä työviikkoina iso osa energiasta kului pelkästään käytännön asioita opetellessa sekä totutelllessa esillä olemiseen ja puhumiseen. Tottumattomalle esiintyjälle pelkästään puolentoista tunnin luentojen pitäminen parikin kertaa päivässä oli jo melkoinen saavutus. Myös opetuksen aikataulutus tuotti alussa päänvaivaa ja puolitoista tuntia tuntui pitkältä ajalta. Yllättävää oli kuitenkin se, miten jo muutaman luennon jälkeen totuin uusiin työtehtäviin ja nykyään tunneilla tahtoo aika loppua ennemminkin kesken.

Oman haasteensa bioanalytiikan opettajille tuo oppimateriaalin valmistaminen, koska teoksia, joita

suoraan voisi käyttää oppikirjoina, on verrattain vähän. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että suuri osa opettajan ajasta kuluu tiedon hakuun ja oppimateriaalin valmistamiseen. Kun pidin opintojaksoja ensimmäistä kertaa, oli opetuksen suunnittelu aloitettava perehtymällä asiaan itse. Vaikka opetettava asia olisi kuinka tuttu jokapäiväisessä laboratoriotyössä, tulee toiminnan taustalle etsiä teoria-pohja eli peruste toiminnalle.

Ensimmäisenä vuoteni opettajana olen myös joutunut huomaamaan, että työ tulee ajatuksiin iltaisin, viikonloppuisin ja vapaajaksoillakin. Välillä on vaikea irroittautua työstä ja olla myös ajatuksissa vapaalla. Irroittautuminen töistä sujuu kuitenkin jo nyt paremmin kuin ensimmäisen lukukauden aikana, mutta vaatii vieläkin harjoittelua. Ulkomailla reissaminen on rakas harrastukseni ja matkustaminen maailman ääriin internetin ulottumattomiin on osoittautunut tehokkaaksi keinoksi irtautua loman ajaksi kokonaan työstä.

Työ on opettanut myös epätäydellisyys sietoa, joka itselleni on aina ollut vaikeaa. Uusien opintojaksojen suunnittelu vaatii alussa paljon aikaa. Samalla omat opinnot tulisi saada päätökseen ja päivät venyvät helposti pitkälle yöhön. Ajan hallinta ei ole koskaan ollut vahvuuteni, mutta aikataulutus on ollut vuoden aikana välttämätöntä. Toisaalta on pitänyt asettaa asioita tärkeysjärjestykseen ja välillä sietää epätäydellisyyttä,

jotta voi pitää huolta omasta jaksamisestaan.

Opiskelijoiden kanssa työskentely on se osa työtä, josta saa voimia ja joka motivoi opettajaa. Opiskelijoiden innostus ja oivaltamisen ilo ovat tämän työn tähtihetkiä. Meillä on bioanalytiikan koulutusohjelmassa todella motivoituneita ja fiksuja opiskelijoita, joiden kanssa on ilo tehdä töitä. Opettajana tehtävänäni on auttaa opiskelijoita oppimisprosessissa. Motivoituneen opiskelijan kohdalla tämä tarkoittaa vieressä kulkeamista, tukemista ja ohjaamista oikeaan suuntaan. Jokaisella opiskelijalla on kuitenkin heikompiakin hetkiä, jolloin voimat tuntuvat olevan loppu tai motivaatio kodoksissa. Silloin opiskelija saattaa tarvita hiukan eteenpäin työntämistä ja joskus jopa perässä vetämistä.

Opettajana pidän tärkeänä positiivisen oppimisympäristön luomista. Opiskelijoiden motivointi, aktivointi ja kannustaminen kuuluvat jokaiseen opetustapahtumaan. Opettajana pyrin olemaan aidosti läsnä ja saatavilla. Näen opettajan työn hyvin vahvasti palveluammattina ja siinä onnistumisen edellytyksenä sen, että opettaja on helposti lähestyttävä, inhimillinen ja todella kiinnostunut opiskelijan oppimisesta ja hyvinvoinnista. Oleellinen osa opetustyötä on palautteen kerääminen ja opetuksen kehittäminen sen avulla. Palautetta saa paitsi keräämällä sitä kirjallisesti tai suullisesti, myös

Heidi ohjaamassa sairaanhoitajaopiskelijää Reflotron-analysaattorin käytössä

havainnoimalla opiskelijoita jokaisen opetustapahtuman aikana ja jatkuvalla aktiivisella vuorovaikutuksella opiskelijoiden kanssa.

Opiskelijoiden arviointi on kenties työn haastavin ja ikävin osa. Arvioinnilla tulee paitsi varmistaa, että opiskelijalla on riittävät ammatissa vaadittavat tiedot ja taidot, myös tukea opiskelijan oppimisprosessia. Toisaalta tulee uskaltaa vaatia, sillä se johtaa parempiin oppimistuloksiin. Toisaalta taas arvioinnin tulee kannustaa. Opetusmenetelmällisesti vaikeaa on antaa opiskelijalle tilaa oppia

itse ja prosessoida tietoa. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että opettaja ei sano kaikkea tietoa ääneen vaan antaa opiskelijalle mahdollisuuden rakentaa tieto itse. Näennäisesti vaikkapa ryhmätyöt tai se, että opiskelijat opettavat toisiaan ovat opettajalle helppoja, eihän opettaja tee mitään. Tosiasiassa tilan antaminen on haastavaa. Opettajana ajattelee helposti, että jos sanon jonkin asian tunnilla, se on silloin käyty läpi eli opiskelijan tulee se osata. Tosiasiassa asian syvällinen oppiminen vaatii paljon enemmän ja tässä prosessissa opiskelijalla on aktiivinen rooli.

Uutena opettajana ensimmäisestä työvuodesta selviytymisessä tukiverkoston olemassaolo on ollut ehdottoman tärkeää. Oulun yliopistosta olen saanut apua ja tukea pedagogisiin ratkaisuihin. Kollegat Turun ammattikorkeakoulun bioanalytiikan koulutusohjelmassa ovat autanneet käytännön asioiden hoitamisessa ja antaneet kaiken opetusmateriaalinsa ja osaamisensa käyttööni. Kotona taas on pidetty huolta jaksamisesta ja avuliaasti sammutettu tietokone puolen yön lähestyessä.